

liget den Indstilling, som er gjort af Udvalget, er dette dog ikke at forstaae saaledes, at jeg troer, at denne Ordning er den, som egentlig burde komme for Fremtiden; men det er tildeels den Betragtning, som jeg nylig har udtalt, der har ledet mig til at stille mig saaledes, som jeg har gjort, den Betragtning nemlig, at vi maatte afvente et senere Tidspunkt ogsaa med Hensyn til Ordningen af denne Sag, og tillige til den Tid søge at faae en klarere Indsigt i dette Forslag, der var temmelig nyt for Udvalget, og som i mange Henseender, uagtet den Drøftelse, det der har faaet, vistnok har været grundig, dog endnu lader mangen Tvivl tilbage paa enkelte Punkter. Jeg har altsaa ved at være med til at stille det Forslag, som angaaer Kunstsamlingerne, ikke villet affære mig Leiligheden til senere at stille Endringsforslag, naar det Tidspunkt er kommen, hvor det med nogen Fornuft kan gøres. Med Hensyn til den Besparelse, der ved dette Forslag søges indført, nemlig den Nedsættelse af 2,000 Rbd., som der er foreslaaet, foruden den Nedsættelse, som den hvidtærede Minister selv har foreslaaet, skal jeg bemærke, at der er saameget mindre Grund til at være mod disse Besparelser, som der er nogle af Samlingerne, om hvilke man kan sige, deels, at de ikke ere nødvendige eller egentlig passende, saaledes som der ogsaa er utalt af den ærede Ordfører, men deels ogsaa, at de have faaet et saadant Overmaal af Gjenstande, at det snarere kunde være hensigtsmæssigt at afflasse nogle af disse end at erhverve nye; ved Hjælp af disse Gjenstande vilde man da maaskee være istand til ved Bytning med andre Landes tilsvarende Samlinger at skaffe sig saadanne Gjenstande, der kunde supplere de andre Samlinger, til hvis Forøgelse det ellers vilde være nødvendigt at anvende Penge. Det forekommer mig, at den ethnographiske Samling i den Henseende kan afgive ikke Ubetydeligt uden at blive formindsket i en saadan Grad, at den ikke skulde kunne repræsentere det, den fornuftigviis maa tænkes at skulle repræsentere. Om man derimod til Myntsamlingen vil anvende Noget mere end hidtil eller i ethvert Fald ikke indskrænke det, som hidtil har været anvendt dertil, vil jeg finde ganske naturligt, da det dog er en Samling, der i

mange Henseender kan have større Interesse, idet den ikke blot har historisk Værd, men ogsaa en Interesse for det praktiske Liv; — jeg har imidlertid, som sagt, for Tiden ikke troet at burde stille noget derhen hørende Endringsforslag.

Det allerførste Forslag, som nu er under Forhandling, det om Overfoledirectorens Forretningers Besørgelse, skal jeg ikke berøre, da den ærede Forslagsstiller ikke endnu har udtalt sig derom. — Med Hensyn til de Forslag, der ere fremkomne angaaende Theatret, skal jeg gjøre et Par Bemærkninger, idet jeg navnlig ikke troer, at man ved Bedømmelsen af, hvorvidt man kan gaae ind paa det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 47, eller ikke, skal lade sig lede af sin Betragtning om den Stilling, Staten bør inktage til Theatret. Man kunde gjerne være af den Mening, at det var rigtigst, at Theatret ophørte at være en Statsindretning, og dog ikke gaae ind paa med saa kort Frist at afforte et saa betydeligt Bidrag til en Statsindretning, at man kunde sige sig selv, at den paa en Maade maatte falde sammen, idet man tog denne Støtte fra den. Ligesaavel som man har brugt en lang Narvælle til at bestemme sig om, hvorvidt Stamstutteriet skal afflaffes eller ikke, ligesaavel bør man med Hensyn til en Indretning som denne tage lignende Hensyn. Dertil kommer ogsaa, at man fra en ganske simpel oeconomic Betragtning maa ledes til ikke saa brat at afbryde et Instituts Virksomhed, hvis Ophør vil medføre betydelige Byrder for Staten, navnlig en Pensionsbyrde. Jeg troer altsaa, at vil man have dette Forhold omordnet, da maa der gives Regjeringen Tid til at faae det gjort paa en hensigtsmæssig og besparende Maade, og jeg troer, at det i det Hele taget ikke lader sig gjøre gennem Finantsloven, men at denne Sag maa underlastes en ganske anden Prøvelse end den, Finantsudvalget i den korte Tid, der er levet det, kan lade den blive tildeel. Der burde efter min Mening nedsættes en Commission til at tage hele denne Sag under Overveelse, og da først, naar dette var fæet, og Ministeren kjendte Resultatet deraf, burde denne Sag komme frem i Rigsdagen; man vilde da være ganske anderledes forberedt til at be-